

MELODI: Kobbersmeden.

1. Nu er en vinter gået, hvor en aften var besat
med folkedans hver uge, og nu går det ganske glat,
med dansenavne og med fatninger og trin især,
skønt det fra starten godt ku' volde os en del besvær.
Men da Søren først og så Erling gik igang,
for' vi rundt helt frivilligt uden spor af tvang,
til musikkens toner vi svang os tung som let,
men vi mored os godt, der var ingen, der blev træt.
2. At trin og ben skal passe sammen, er vist ikke nyt,
men ser man på sin leder, føler man sig ofte snydt,
det ses på den grimasse der skal passe, ak og ve,
vi brugte vist det gale ben, hvordan mon det gik te'?
Pludselig på ansigtet står et kæmpesmil,
for nu kom i dansen en meget fornem stil,
og musikken passer skam også, den er fin,
ingen af os kan nu blive sådan helt til grin.
3. Men lad os bare se lidt på, hvad vi har fået lært,
hvis ikke sproget kendes, kan det nemlig være svært
at tyde disse ting, som fra en ledermund udgår,
forklaringer på et par ting i verset her vi får.
Ordet **DAMEMOLLE** vi let begribe kan,
for hvor damer mødes, man ved de "kvarne" kan,
HERRELIVFATNING er jo kun en prøve på,
hvem er stærkest, for de må ej på hinanden slå.
4. Dansk folkedans man skulle tro var hentet udenlands,
at finde på de navne været har en morsom tjans,
at **RUSISK KONTRA** er fra **RANDERS**, alle vi forstår,
at **FRANSK REEL** er fra **HORSENS**, også let op for os går,
SJÆLLANDSTUREN stammer fra Vejle, er i med?
Og **DEN LILLE JYSKE** fra **SLAGELSE** et sted,
fra **BORNHOLM JYSK KONTRA** minsandten dukker frem,
KINA i **SØNDERJYLLAND** har fundet sig et hjem.

